

fast, at vore Jarvande egentlig ikke egnede sig for et Søforsvar, saa vilde Lilliden til vort Søværns Udviikling overhovedet være rystet i sin Grundvold; men jeg er overbevist om, at den Tanke, som det ærede Medlem paa denne Maade udfæstede, vil blive optagen af Folk, der er mere sagkyndige i denne Sag, end jeg. Ligeoverfor enkelte Uttringer, der fremkom fra det ærede Medlem, skal jeg kun med Hensyn til hans Forsvar for Kjøbenhavns Befæstning, som jeg forøvrigt ikke her skal komme dybere ind paa, udtale, at denne jo ikke foreligger i nogen egentlig Stikelse. Men naar det ærede Medlem vilde hævde den Beregning over Beføstningerne ved et saadant Befæstningsanlæg, som er omtalt af Forsvarskommissionen, og mente, at 10½ Million Rd. skulle være i det Væsentlige tilstrækkelige, og at denne Kalkule i det Hele taget var rigtig, saa maa jeg dog minde det ærede Medlem om, at han selv lige overfor Aggersøfund-Projektet havde beregnet, at der skal tillægges 50 pSt. Stigning til den Kalkule, der i sin Tid er opstillet. Dette sagde det ærede Medlem i Jorgaars; jeg antager, at ærede Medlemmer ikke kunne have glemt det. Vil nu det ærede Medlem lægge dette til her, vil alene det forøge Stigningen i en ganske væsentlig Grad. Naar det ærede Medlem endvidere yttrede, at man med Hensyn til Dverlaget over Bestyrningen af en saadan Befæstning havde gjort Regning paa, at den skulde kunne udføres for en Million Rigsdaler, fordi man for den største Del vilde anvende af den forhaandne værende Beholdning dertil, da er dette en noget overraskende Oplysning. Fordringen om nyt Skjts til en saadan Befæstning vil da være overmaade svag, idet man for 1 Million Rigsdaler kun faar 30 Stykker af den Slags Skjts, som vi nu bruge, nemlig 11" Kanoner, og vil man gaa videre i Dimension, vil Antallet naturligvis blive endnu ringere. Det ærede Medlem gif dernæst stærkt ind paa at kritisiere Sjællands Forsvar overhovedet, og tillige med det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) mente han, at hvad der i den Henseende var udtalt fra Flerpartlets Side, var ganske urimeligt. Det synes næsten, som om de ærede Medlemmer ansaa det for at være lidt Romiss. Desom de ærede Medlemmer havde erindret, fra hvilken Kilde det er hentet, som Flerpartlet i denne Sag har opstillet, antager jeg, at der ikke af dem vilde være blevet brugt slet saa stærke og affeierende Uttringer (N. P. Jensen: Jeg har aldrig brugt Ordet Romiss!). Jeg aflyder det ærede Medlem fra Randers her at give en bestemt Oplysning, ja jeg kan tilføje: at gjøre en Retteelse. Naar jeg nemlig brugte det Udtryk, at der til Sjællands Forsvar krævedes 10—20,000 Mand, da har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at Fordringen i den Henseende gaar ud paa, at der i Landgangsveiblikket skulde kunne være Artilleri tilstede, at der nogle Timer efter skulde kunne være 10,000 Mand tilstede og

atter 12 Timer efter andre 10,000 Mand. I den Henseende har det ærede Medlem fuldkommen Ret, og det er ogsaa derpaa, at Flerpartlet har bygget sit Forslag om Ordningen af den egentlige mobile Hær, idet ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at vi i den Henseende ere gaaede ud fra en Hærstyrke paa 20,000 Mand egentlig mobil Felthær, medens de øvrige Tropper, der tænkes anvendte til Sjællands Forsvar, skulle kunne bruges til Dækning af de enkelte Punkter og til Besætning i de Standsler, som ere blevne foreslaaede. Men Kjøernen i det Forslag, som fra Flerpartlets Side er fremstillet, er den, at dersom vi ikke ville gaa til absolut og udelukkende at kaste os over et af Børnene, udelukkende at anvende Flaaden eller udelukkende at anvende Hæren, men vi fremdeles ville udvikle begge disse Børn, synes det for almindelig Mennekesforstand at ligge saa nær at sige, at, naar begge disse Børn skulle søge en fælles Opgave, virke sammen til det samme Maal, maa det Punkt, hvor de skulle mødes, være ved Kysten. Det er ved Kysten, at disse to Børn kunne komme til at arbejde saaledes sammen, at de virkelig kunne supplere hinanden. Det er jo meget muligt, at det kunde være ønskeligt fra Hærens Standpunkt, at denne og dens faste Forsvarspunkter bleve saaledes udviklede, at den i det Væsentlige var uafhængig af Flaaden, ligesom det maatte ogsaa kunde ønskes fra Marinens Side, at Flaaden udvikledes i en saadan Retning, at den kunde bevæge sig virkelig uafhængig af de lavere Bønde, altsaa af vore Kyster; men jeg tror, at fra Forsvarets almindelige Synspunkt maa det gjøres stærkt gjældende, at disse to Børn maa komme til at arbejde sammen, optræde i Fællesskab, og dette sker ved at afflaa en Landgang. Naar det er sagt af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), at det er en skuffende Betragtning, vi her opstille, idet Historien endnu ikke har noget Vidnesbyrd om, at en Landgang er mislykket, saa vil jeg spørge det ærede Medlem: hvad beviser dette? Netop intet Andet end, at et Landgangsforøg er saa farligt, at man ikke har villet forsøge derpaa, med mindre man kunde bruge saadanne Midler dertil, at Udfaldet forud var sikret. Det er dette, som denne Erfaring nærmest beviser, og jeg tror, at det er fuldkommen rigtigt, og at det derfor er i vore naturlige geografiske Forhold, at vi skulle søge Støtte, og at vi skulle vide at benytte dem paa rette Maade.

Jeg skal endnu kun tilføje en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han tog mig ilde op, at jeg havde kaldt hans Forslag og dets Fremkomst noget forbausende eller overraskende. Det ærede Medlem kan dog vel neppe undre sig over, at man bruger et saadant Udtryk, naar et saa indgribende Forslag som hans kommer frem i det Dieblis, vi gaa ind her i Salen for at begynde